

दानिएलचे पुस्तक - क्रमांक चौतीस

दानिएलचे प्रकटीकरण: पृथ्वीच्या इतिहासातून आणि देवाच्या न्यायनिवाड्यांमधून केलेला एक भविष्यसूचक प्रवास

Jeff Pippenger
2023-12-29

दानियेलच्या पुस्तकातील पहिली सहा अध्याय प्रकटीकरण तेराव्या अध्यायातील भूमिपशूचा इतिहास दर्शवितात. संयुक्त संस्थाने (भूमिपशू) इ.स. १७९८ मध्ये बायबलमधील भविष्यवाणीनुसार सहावे राज्य म्हणून आरंभले, जेव्हा पापसीला (प्रकटीकरण तेराव्या अध्यायातील समुद्रपशू) भविष्यवाणीतील घातक जखम प्राप्त झाली; आणि त्याने बायबलमधील भविष्यवाणीनुसार पाचवे राज्य म्हणून आपले राज्य समाप्त केले.

पृथ्वीवरील पशूचा इतिहास हा देवाच्या न्यायनिवाड्यांच्या समीप येण्याच्या इशाऱ्याचा इतिहास आहे. पृथ्वीवरील पशूच्या इतिहासाच्या प्रारंभी देवाचा तपासणीचा न्यायनिवाडा सुरू झाला, आणि पृथ्वीवरील पशूच्या समाप्तीला देवाचा कार्यकारी न्यायनिवाडा सुरू होतो. प्रारंभी देवाच्या तपासणीच्या न्यायनिवाड्याच्या समीप येण्याचा इशारा प्रकटीकरण अध्याय चौदा येथील पहिल्या देवदूताच्या संदेशाद्वारे दर्शविण्यात आला होता, जो 1798 मध्ये "अंतकाळी" आला. समाप्तीच्या वेळी देवाच्या कार्यकारी न्यायनिवाड्याच्या समीप येण्याचा इशारा प्रकटीकरण अध्याय चौदा येथील तीन देवदूतांच्या संदेशांद्वारे दर्शविला आहे, जे 1989 मध्ये "अंतकाळी" आले.

प्रत्येक "अंतकाळी" दानियेलाच्या पुस्तकाचा एक भाग उघडला जातो. पृथ्वीवरील पशूच्या आरंभीच्या इतिहासात, इ.स. १७९८ मध्ये, दानियेलाचे सातवे, आठवे आणि नववे अध्याय उघडले गेले. ते अध्याय उलाय नदीच्या दर्शनरूपाने दर्शविलेले आहेत. पृथ्वीवरील पशूच्या अंतिम इतिहासात, इ.स. १९८९ मध्ये, दानियेलाचे दहावे, अकरावे आणि बारावे अध्याय उघडले गेले. ते अध्याय हिंदेकेल नदीच्या दर्शनरूपाने दर्शविलेले आहेत. जेव्हा जेव्हा दानियेलाचे पुस्तक उघडले जाते, तेव्हा त्या त्या वेळी जिवंत असलेल्या पिढीवर परीक्षेची तीन टप्प्यांची प्रक्रिया आणली जाते.

आणि तो म्हणाला, जा, दानिएला; कारण अंतकाळापर्यंत ही वचने बंद करून ठेवलेली व मुद्रांकित केलेली आहेत. पुष्कळ जण शुद्ध केले जातील, शुभ्र केले जातील, आणि परीक्षित केले जातील; पण दुष्ट दुष्टपणेच वागतील; आणि दुष्टांपैकी कोणीही समजणार नाही; परंतु ज्ञानी समजतील. दानिएल 12:9, 10.

तीन-टप्प्यांची चाचणी प्रक्रिया त्या इब्री शब्दाच्या रचनेवर आधारित आहे, ज्याचा अनुवाद "सत्य" असा केला जातो आणि जो इब्री वर्णमालेतील पहिले, तेरावे आणि शेवटचे अक्षर एकत्र करून निर्माण करण्यात आला आहे. तो इब्री शब्द देवाच्या सर्जनशक्तीचे प्रतिनिधित्व करतो आणि ती स्वतःमध्ये धारणही करतो. सर्व भविष्यवाणीसंबंधी सत्य त्या शब्दावर रचलेले आहे, तसेच दानिएल अध्याय बारा मधील तीन-टप्प्यांची चाचणी प्रक्रियाही. तो शब्द केवळ देवाच्या सर्जनशक्तीचेच प्रतिनिधित्व करत नाही, तर येशू ख्रिस्ताचेही प्रतिनिधित्व करतो, जो सत्य आहे, आणि जो इब्री वर्णमालेतील पहिले आणि शेवटचे अक्षर ज्यांचे प्रतीक आहे तो पहिला आणि शेवटचाही आहे.

इ.स. १७९८ मध्ये, अंतकाळी शोधक न्यायाच्या समीप येण्याचा इशारा आला त्या वेळी पृथ्वीच्या पशूच्या प्रारंभीच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व प्रकटीकरण चौदाव्या अध्यायातील पहिला देवदूत करतो. प्रकटीकरण चौदावा अध्यायातील पहिल्या देवदूताचा संदेश या तीनही पायऱ्यांचा समावेश करतो, ज्या सत्य आहेत, आणि ज्या त्या तीन-पायरीच्या परीक्षाप्रक्रियेचे प्रतिनिधित्व करतात, जिने इ.स. १७९८ मध्ये पहिला देवदूत आला तेव्हा त्या पिढीसमोर उभा ठाकला होता.

आणि मी दुसरा एक देवदूत आकाशाच्या मध्यभागी उडताना पाहिला; त्याच्याजवळ पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना, आणि प्रत्येक राष्ट्राला, वंशाला, भाषेला व लोकांना सांगण्यासाठी सनातन सुवार्ता होती; तो मोठ्या आवाजाने म्हणत

होता, “देवाची भीती बाळगा, आणि त्याला गौरव द्या; कारण त्याच्या न्यायनिवाड्याची वेळ आली आहे; आणि ज्याने आकाश, पृथ्वी, समुद्र व पाण्याचे झरे निर्माण केले, त्याची उपासना करा.” प्रकटीकरण 14:6, 7.

पृथ्वीवरील पशूच्या इतिहासाचा अंतिम भाग, जेव्हा कार्यकारी न्यायाच्या निकट येणाऱ्या इशान्याचा संदेश 1989 मध्ये अंतकाळी आला, तो प्रकटीकरण अध्याय चौदामधील तीन देवदूतांद्वारे दर्शविला आहे. प्रकटीकरण चौदामधील तीन देवदूत हे त्या तीन टप्प्यांचे प्रतिनिधित्व करतात, जे सत्य आहेत, आणि हे तीन देवदूत त्या तीन-टप्प्यांच्या कसोटी प्रक्रियेचे प्रतिनिधित्व करतात, जिने 1989 मध्ये तिसरा देवदूत आला तेव्हा जगत असलेल्या पिढीसमोर उभी राहिली.

आणि मी दुसरा एक देवदूत आकाशाच्या मध्यभागी उडताना पाहिला; त्याच्याकडे पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना, आणि प्रत्येक राष्ट्र, वंश, भाषा आणि लोक यांना सांगण्यासाठी सनातन सुवार्ता होती. तो मोठ्या आवाजाने म्हणत होता, देवाची भीती बाळगा आणि त्याला गौरव द्या; कारण त्याच्या न्यायाची वेळ आली आहे; आणि ज्याने आकाश, पृथ्वी, समुद्र आणि पाण्याचे झरे निर्माण केले, त्याची उपासना करा. आणि त्याच्या पाठोपाठ दुसरा देवदूत आला, तो म्हणाला, बाबेल पडले, पडले, ते महान नगर; कारण तिने आपल्या व्यभिचाराच्या क्रोधरूपी द्राक्षारसाने सर्व राष्ट्रांना पाजिले. आणि तिसरा देवदूत त्यांच्या मागोमाग आला, तो मोठ्या आवाजाने म्हणाला, जर कोणी त्या पशूची आणि त्याच्या प्रतिमेची उपासना करील, आणि आपल्या कपाळावर किंवा आपल्या हातावर त्याची खूण धारण करील, तर तोही देवाच्या क्रोधरूपी द्राक्षारस पिईल, जो त्याच्या संतापाच्या प्याल्यात अविमिश्र ओतलेला आहे; आणि पवित्र देवदूतांच्या उपस्थितीत, आणि कोकराच्या उपस्थितीत, त्याला अग्नी व गंधक यांद्वारे यातना दिल्या जातील. आणि त्यांच्या यातनेचा धूर युगानुयुगे वर चढत राहतो; आणि जे त्या पशूची व त्याच्या प्रतिमेची उपासना करतात, आणि जो कोणी त्याच्या नावाची खूण धारण करतो, त्यांना रात्रंदिवस विश्रांती नाही. येथे पवित्र जनांचा धीर आहे: येथे ते आहेत, जे देवाच्या आज्ञा पाळतात आणि येशूवरील विश्वास धरून ठेवतात.

प्रकटीकरण 14:6-12.

दानियेलाचे पुस्तक तीन देवदूतांच्या संदेशांवर रचलेले आहे. ती रचना हिब्रू भाषेतील “सत्य” या शब्दाच्या तीन पायऱ्यांची असून, त्याच्याशी अनुरूप अशा तीन-टप्प्यांच्या परीक्षेच्या प्रक्रियेचीही आहे; परंतु ही परीक्षा-प्रक्रिया प्रकटीकरण ग्रंथाच्या तेराव्या अध्यायातील पृथ्वीवरील पशूच्या (युनायटेड स्टेट्स) ऐतिहासिक रेषेवर उलगाडते, तसेच त्या पृथ्वीवरील पशूच्या दोन शिंगांच्या (रिपब्लिकनिझम आणि प्रोटॅस्टंटिझम) ऐतिहासिक रेषेवरही उलगाडते. युनायटेड स्टेट्सचा इतिहास, १७९८ मध्ये आरंभ होऊन लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यापर्यंत चालू राहणारा, हाच तो इतिहासकाल आहे ज्यामध्ये सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट चर्च अस्तित्वात आहे. त्यामुळे दानियेलाच्या पुस्तकात अशी रचनाही अंतर्भूत आहे जी १७९८ मध्ये आरंभ होऊन लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्यापर्यंत चालू राहणारा अॅडव्हेंटिझमचा इतिहास दर्शविते. असे करताना, दानियेलाचे पुस्तक प्रकटीकरण ग्रंथात दर्शविलेल्याच भविष्यसूचक इतिहासांची ओळख करून देते, आणि तसे करताना दुसऱ्या साक्षीदाराचा संदेश परिपूर्णतेस नेणारा पहिला साक्षीदार पुरविते. या दोन्ही पुस्तकांची परिपूर्णता जुन्या करार आणि नव्या करार यांच्या संबंधात अस्तित्वात असलेल्या त्याच भविष्यसूचक घटनेद्वारे साध्य होते.

“देवाच्या पुत्राच्या नात्याने येशूच्या जीवन, मृत्यू आणि पुनरुत्थानाचा इतिहास, जुन्या करारातील पुराव्याशिवाय पूर्णपणे सिद्ध करता येत नाही. ख्रिस्त नवीन करारात जितक्या स्पष्टपणे प्रकट झाला आहे, तितक्याच स्पष्टपणे तो जुन्या करारातही प्रकट झाला आहे. एक येऊ घातलेल्या तारणाऱ्याविषयी साक्ष देतो, तर दुसरा संदेशांनी पूर्वकथन केल्याप्रमाणे आलेल्या तारणाऱ्याविषयी साक्ष देतो. तारणाऱ्याच्या योजनेचे मोल जाणण्यासाठी जुन्या करारातील शास्त्र पूर्णपणे समजणे आवश्यक आहे. संदेशीय भूतकाळातील गौरवशाली प्रकाशच ख्रिस्ताचे जीवन आणि नवीन करारातील शिकवणी स्पष्टता व सौंदर्याने प्रकट करतो. येशूने केलेले चमत्कार त्याच्या दैवीत्वाचा पुरावा आहेत; परंतु तो जगाचा तारणकर्ता आहे याचे सर्वांत भक्कम पुरावे जुन्या करारातील भविष्यवाण्यांची नवीन करारातील इतिहासाशी केलेल्या तुलनेत आढळतात. येशूने यहुद्यांना म्हटले, ‘शास्त्रांचा शोध घ्या; कारण त्यांच्यामध्ये तुम्हांला वाटते की तुम्हांस अनंत जीवन आहे, आणि तीच माझ्याविषयी साक्ष देतात.’ त्या वेळी जुन्या करारातील शास्त्रांशिवाय दुसरे कोणतेही शास्त्र अस्तित्वात नव्हते; म्हणून तारणकर्त्याची ही आज्ञा स्पष्ट आहे.”

Spirit of Prophecy, volume 3, 211.

“येशूच्या जीवन, मृत्यू आणि पुनरुत्थानाचा इतिहास” ख्रिस्ताचे मानवजातीसाठीचे कार्य संक्षेपाने मांडतो आणि त्या तीन पायऱ्यांची साक्ष देतो; आणि त्या तीन पायऱ्यांचा “सत्य” आहेत. “सत्य” हा हिब्रू शब्द येशूचे प्रतिनिधित्व करतो, जो पहिला आणि शेवटचा, आरंभ आणि समाप्ती, अल्फा आणि ओमेगा आहे; आणि तो शब्द स्वतःही त्याच गोष्टीचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या पहिल्या आणि शेवटच्या अक्षरांनी बनलेला आहे; कारण अल्फा आणि ओमेगा म्हणून येशू एखाद्या गोष्टीचा आरंभासह तिचा शेवटही दर्शवितो. ख्रिस्ताचे जीवन, मृत्यू आणि पुनरुत्थान हे सत्य आहेत; कारण इतर गोष्टींबरोबरच त्यांचे प्रतिनिधित्व तीन पायऱ्यांनी केले जाते, आणि पहिली व शेवटची पायरी दोन्ही “जीवन” आहेत; कारण “जीवन” आणि “पुनरुत्थान” ही दोन्ही “जीवन”च आहेत. हिब्रू शब्दातील मधले अक्षर वर्णमालेतील तेरावे अक्षर आहे, आणि तेरा हा बंडखोरीचे प्रतीक आहे; आणि ख्रिस्ताचा मृत्यू सैतानाच्या बंडखोरीमुळे आणि आदामाच्या पुत्रांनी, ज्यांनी त्याच्या बंडात सहभाग घेतला, त्यांच्या बंडखोरीमुळे घडून आला.

प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाचे आकलन मानवी कृपाकाल संपण्याच्या अगदी आधी उघड केले जाते; आणि त्या वेळी उघड केल्या गेलेल्या सत्याचा एक प्रमुख घटक असा आहे की ख्रिस्त हाच “सत्य” आहे—अल्फा आणि ओमेगा—जो आपल्या वचनात अस्तित्वात राहावयास त्याने नेमून दिलेल्या सत्यांवर अल्फा आणि ओमेगा म्हणून स्वतःची स्वाक्षरी ठेवतो. जेव्हा सिस्टर व्हाईट यांनी लिहिले, “The history of the life, death, and resurrection of Jesus, as that of the Son of God, cannot be fully demonstrated without the evidence contained in the Old Testament. Christ is revealed in the Old Testament as clearly as in the New,” तेव्हा त्या हे अधोरेखित करित आहेत की, जे पाहतील त्यांच्यासाठी, प्रकटीकरण अध्याय चौदामधील तीन देवदूतांचा संदेश (जो “life, death and resurrection” या त्याच तीन टप्प्यांवर रचलेला आहे) दानिएलच्या पुस्तकात समाविष्ट असलेल्या पुराव्याशिवाय “cannot be fully demonstrated.”

ती हेही ओळखते की दानियेलाचे पुस्तक “येऊ घातलेल्या” बाबेलविषयी साक्ष देते, तर प्रकटीकरणाचे पुस्तक दानियेलाच्या पुस्तकाने भाकीत केलेल्या रीतीने “आलेली” बाबेलविषयी साक्ष देते. पुढे, या अनुप्रयोगातून हे ओळखले जाते की प्रकटीकरणाचे पुस्तक “योग्य रीतीने समजून घेण्यासाठी”, दानियेलाचे पुस्तक “संपूर्णपणे समजले गेले पाहिजे”, कारण दानियेलाच्या पुस्तकातून प्रकट होणारा “तो गौरवशाली प्रकाश” प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील “ख्रिस्ताचे जीवन आणि शिकवण” “स्पष्टता आणि सौंदर्याने” प्रकट करतो.

तिचे शब्द अशा प्रकारेही समजले जाऊ शकतात की प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात दर्शविलेले “येशूचे चमत्कार” हे “त्याच्या दैवीत्वाचा पुरावा” होते; परंतु “तो जगाचा उद्धारकर्ता आहे याचे सर्वात सबळ पुरावे” तेव्हा आढळतात, जेव्हा दानियेलाच्या पुस्तकातील भविष्यवाण्या प्रकटीकरणाच्या पुस्तकाच्या “इतिहासाशी तुलना” केल्या जातात. याव्यतिरिक्त, जेव्हा “येशू यहुद्यांना म्हणाला, ‘शास्त्रांचा शोध घ्या; कारण त्यांत तुम्ही समजता की तुम्हांला सार्वकालिक जीवन आहे; आणि तीच माझी साक्ष देणारी आहेत,’” तेव्हा आजच्या आध्यात्मिक यहुद्यांसाठी दानियेलाचे पुस्तक हेच येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाची साक्ष देणारे आहे, आणि कृपाकाळ संपण्याच्या अगोदरच जे प्रकटीकरण उघडले जाते, तेथेच सार्वकालिक जीवन आढळते, हेही ओळखले जाऊ शकते.

दानियेलाचे पुस्तक प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात परिपूर्णतेस नेण्यात आलेल्या भविष्यवाणीतील सत्यांना मांडते. ते “सत्य” या अर्थाच्या इब्री शब्दाने दर्शविलेल्या तीन पावलांवर रचलेले आहे, आणि म्हणूनच हे तथ्य उघडून प्रकट केली जातात त्या पिढीसाठी हे पुस्तक स्वतःच एक परीक्षा दर्शविते. येशू स्वतः, अल्फा आणि ओमेगा म्हणून, प्रकटीकरणाच्या पुस्तकाच्या अगदी पहिल्या शब्दांत आणि पहिल्या अध्यायात थेट विशेषत्वाने अधोरेखित केलेला आहे. या लेखांनी हेही दर्शविले आहे की दानियेल अध्याय एकामध्ये प्रकटीकरण अध्याय चौदातील पहिल्या देवदूताच्या संदेशाची तीच भविष्यवाणीपर रचना आणि वैशिष्ट्ये आहेत.

पहिल्या दूताचा संदेश आणि दानियेल अध्याय एक, हे दोन्ही अल्फा आणि ओमेगा यांची वैशिष्ट्यपूर्ण खूण असलेल्या तीन-टप्प्यांच्या परीक्षेच्या प्रक्रियेची ओळख करून देतात. हा अध्याय शाब्दिक बाबेलने शाब्दिक यहुदावर विजय

मिळवण्याने आरंभ होतो, आणि हे पुस्तक दानियेल अध्याय अकराच्या शेवटच्या सहा वचनांत दर्शविलेल्या बाबेल आणि यहूदा यांच्यातील अंतिम युद्धाकडे नेते. त्या वचनांत, जसा मिखाएल उभा राहतो आणि मानवी परीक्षाकाल समाप्त होतो, तसाच आध्यात्मिक बाबेलचा आध्यात्मिक यहूदाकडून पराभव होतो. ती वचने बाबेल आणि यहूदा यांच्यातील युद्धाच्या भविष्यवाणीतील इतिहासाचा शेवट दर्शवितात. त्या वचनांत प्राणघातक जखमेच्या बरे होण्याचे चित्रण केलेले आहे.

प्राणघातक जखमेच्या उपचाराचे वर्णन करणारी वचने दानियेल अकराव्या अध्यायातील चाळीसाव्या वचनापासून सुरू होतात, ज्याची सुरुवात, “आणि शेवटच्या समयी,” या शब्दांनी होते. त्या वचनातील “शेवटचा समय” हा १७९८ सालाचे प्रतिनिधित्व करतो, जेव्हा पोपसत्तेला तिची प्राणघातक जखम देण्यात आली. त्यानंतर ही वचने सांगतात की ती प्राणघातक जखम कशी बरी होते, कारण पोपसत्ता प्रथम आपल्या शत्रूवर, दक्षिणेकडील राजावर (सोव्हिएत युनियन), दुसरे म्हणजे आपल्या सहयोग्यावर, गौरवशाली देशावर (युनायटेड स्टेट्स), आणि तिसरे म्हणजे आपल्या बळीवर, मिसरवर (युनायटेड नेशन्स), विजय मिळवते. पंचेचाळीसाव्या वचनात पोपसत्ता (उत्तरेकडील राजा) आपल्या अंताला येते, आणि तिला मदत करणारा कोणीही नसतो. या वचनांमधील पोपसत्तेच्या प्राणघातक जखमेच्या उपचाराची कथा १७९८ मध्ये पोपसत्तेच्या पतनाने सुरू होते, आणि ती पोपसत्तेच्या अंतिम उदय व पतनाने समाप्त होते. या परिच्छेदाच्या प्रारंभी आणि समाप्तीच्या दरम्यान असलेली वचने मधील बंडखोरीची ओळख करून देतात.

“सत्य” या शब्दासाठीचा इब्री शब्द इब्री वर्णमालेतील पहिले अक्षर, तेरावे अक्षर आणि शेवटचे अक्षर यांना एकत्र करून बनविला गेला आहे. तेरा हा बंडखोरीचे प्रतीक असलेला अंक आहे, तसेच तो पहिल्या आणि शेवटच्या यांमधील इतिहासालाही सूचित करतो. दानियेलच्या पुस्तकातील भविष्यवाणीच्या अंतिम उताऱ्यामध्ये, त्या पुस्तकाच्या अगदी पहिल्या वचनांत ज्या संघर्षाचे प्रतिनिधित्व केले आहे, त्याच संघर्षाचे प्रतिनिधित्व पुन्हा केलेले आहे. ती वचने पहिल्या अध्यायाची प्रस्तावना करतात, जिथे आपल्याला सत्य असलेली तीन-टप्प्यांची परीक्षेची प्रक्रिया आढळते. आणि मग अंतिम उताऱ्यात आपल्याला हेच तीन टप्पे आढळतात, कारण तो पोपसत्तेच्या पहिल्या पतनाने सुरू होतो आणि पोपसत्तेच्या अंतिम पतनाने समाप्त होतो, आणि मध्ये शेवटच्या दिवसांतील बंडखोरी अंतर्भूत केलेली आहे.

दानिएल अध्याय अकराच्या त्या अंतिम सहा वचनेमध्ये सत्याची दुसरी साक्ष आहे; कारण पोपसत्तेला उलथून टाकण्यासाठी आवश्यक असलेली पहिली भौगोलिक सत्ता (दक्षिणेचा राजा) ही अजगराच्या सत्तेचे प्रतीक आहे, तसेच तीन भौगोलिक सत्तांपैकी शेवटची सत्ता (मिसर) हेदेखील तसेच आहे. प्राणघातक जखम भरून निघण्यासाठी आवश्यक असणारे हे तीन-टप्प्यांचे जिंकणे, नास्तिकतेच्या अजगरी सत्तेचे प्रतीक असलेल्या दक्षिणेच्या राजापासून सुरू होते; आणि तीन सत्तांपैकी शेवटची, जी मिसरद्वारे दर्शविली आहे, ती अजगराशी संबंधित नास्तिकतेचे प्रमुख बायबलमधील प्रतीक आहे. प्रत्यक्षात, या उताऱ्यातील चाळीसाव्या वचनात “दक्षिण” असा अनुवाद केलेला शब्द “नेगेब” आहे, ज्याचा काही वेळा मिसर असा अनुवाद केला जातो. या तीन अडथळ्यांवर सत्याची छाप आहे; कारण पहिला अडथळा हाच शेवटचा अडथळा आहे. मधली सत्ता म्हणजे वैभवशाली भूमी (संयुक्त संस्थाने). संयुक्त संस्थाने हे ते ठिकाण आहे जिथे रविवार कायद्याचे बंड घडवून आणले जाते, आणि संयुक्त संस्थानांचे आरंभीचे प्रतीक म्हणजे तेरा वसाहती होत्या.

अल्फा आणि ओमेगा यांची सही दानियेलाच्या पुस्तकभर व्यापून राहिली आहे, आणि ती अशी साक्ष पुरवते की, प्रकटीकरणाच्या पुस्तकासह एकत्र आणल्यावर, येशू ख्रिस्ताच्या देवत्वाची स्थापना होते. दानियेल अध्याय बारा, आणि त्या पिढीत घडणाऱ्या त्रिस्तरीय परीक्षेच्या प्रक्रियेच्या दृष्टीने, जेव्हा पुस्तकावरील मुद्रांक काढला जातो, दानियेलाच्या पुस्तकाच्या रचनेच्या प्रकटीकरणाला नाकारणे म्हणजे जे दुष्ट म्हणून ओळखले जातात त्यांच्यामध्ये असणे होय. प्रकटीकरण अध्याय चौदा यांच्या दृष्टीने, दानियेलाच्या पुस्तकाच्या रचनेच्या प्रकटीकरणाला नाकारणे म्हणजे जे पशू व त्याच्या प्रतिमेची उपासना करणारे म्हणून ओळखले जातात त्यांच्यामध्ये असणे होय.

प्रकटीकरणाचे पुस्तक हे दर्शविते की कृपाकाल समाप्त होण्याच्या अगोदरच येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण उघडले जाते, आणि येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणामध्ये दानिएलाच्या पुस्तकाच्या रचनेचे उलगडणे समाविष्ट आहे.

“मनुष्यांकडून राज्यकारभाराच्या जबाबदाऱ्यांनी आणि सार्वभौम प्रभुत्व धारण करणाऱ्या राज्यांच्या गुपितांनी सन्मानित झालेला दानियेल, देवाकडून त्याचा राजदूत म्हणून सन्मानित झाला, आणि येणाऱ्या युगांच्या रहस्यांविषयी त्याला अनेक प्रकटीकरणे देण्यात आली. त्याच्या नावाने ओळखल्या जाणाऱ्या ग्रंथातील 7 ते 12 अध्यायांत त्याने नोंदविलेल्या त्याच्या अद्भुत भविष्यवाण्या, स्वतः त्या संदेष्ट्यालाही पूर्णपणे समजल्या नव्हत्या; परंतु त्याच्या जीवनकार्याचा शेवट होण्यापूर्वी त्याला ही धन्य खात्री देण्यात आली की ‘दिवसांच्या शेवटी’—या जगाच्या इतिहासाच्या अंतिम काळात—त्याला पुन्हा आपल्या वाट्याच्या आणि स्थानाच्या ठिकाणी उभे राहण्याची परवानगी दिली जाईल. देवाने आपल्या दैवी उद्देशाविषयी जे काही प्रकट केले होते ते सर्व त्याला समजणे त्याला देण्यात आले नव्हते. त्याच्या भविष्यसूचक लेखनांविषयी त्याला अशी आज्ञा देण्यात आली, ‘हे शब्द बंद करून ठेव, आणि पुस्तकावर शिक्का मार’; हे ‘अंतकाळापर्यंत’ मुद्रांकित राहावयाचे होते. ‘दानियेला, तू आपल्या मार्गाने जा,’ असे परमेश्वराचा विश्वासू दूत याला देवदूताने पुन्हा निर्देश केले; ‘कारण हे शब्द अंतकाळापर्यंत बंद केलेले आणि मुद्रांकित केलेले आहेत.... पण तू शेवटपर्यंत आपल्या मार्गाने जा; कारण तू विश्रंती घेशील, आणि दिवसांच्या शेवटी आपल्या वाट्याला उभा राहशील.’ Daniel 12:4, 9, 13.”

“जसे जसे आपण या जगाच्या इतिहासाच्या समाप्तीच्या जवळ येत आहोत, तसे तसे दानियेलाने नोंदविलेल्या भविष्यवाण्या आपल्या विशेष लक्षाची मागणी करतात, कारण त्या आपण ज्या काळात जगत आहोत त्या अगदी काळाशी संबंधित आहेत. त्यांच्याबरोबर नव्या करारातील शास्त्रांच्या शेवटच्या पुस्तकातील शिकवणींचाही संबंध जोडला गेला पाहिजे. दानियेलाच्या लेखनातील आणि प्रकटकर्ता योहानाच्या लेखनातील भविष्यसूचक भाग समजले जाऊ शकत नाहीत, असा विश्वास अनेकांच्या मनात निर्माण करण्यास सैतानाने प्रवृत्त केले आहे. परंतु या भविष्यवाण्यांच्या अभ्यासाबरोबर विशेष आशीर्वाद असेल, ही प्रतिज्ञा स्पष्ट आहे. ‘सुज्ञ समजतील’ (वचन 10), असे दानियेलाच्या त्या दृष्टांतांविषयी सांगितले गेले होते, जे अंतिम दिवसांत उघड केले जाणार होते; आणि सर्व शतकांभर देवाच्या लोकांच्या मार्गदर्शनासाठी ख्रिस्ताने आपल्या सेवक योहानाला दिलेल्या प्रकटीकरणाविषयी ही प्रतिज्ञा आहे, ‘जो वाचतो, आणि जे या भविष्यवाणीचे शब्द ऐकतात, आणि त्यात लिहिलेल्या गोष्टी पाळतात, तो धन्य आहे.’ प्रकटीकरण 1:3.” Prophets and Kings, 547.

तिच्या काळाशी व युगाशी भविष्यकाळात बोलताना, सिस्टर व्हाइट यांनी असे म्हटले, “जसे आपण या जगाच्या इतिहासाच्या समाप्तीकडे जवळ जात आहोत”, “‘सुज्ञ समजतील,’ की ‘दानिएलने नोंदविलेल्या भविष्यवाण्या आपल्या विशेष लक्षाची मागणी करतात, कारण त्या आपण ज्या काळात जगत आहोत त्या अगदी त्याच काळाशी संबंधित आहेत.” “आगामी युगांतील गूढ गोष्टींच्या अनेक प्रकटीकरणांना—त्याच्या नावाने ओळखल्या जाणाऱ्या ग्रंथातील सातव्या ते बाराव्या अध्यायांमध्ये त्याने नोंदविलेल्या त्याच्या अद्भुत भविष्यवाण्यांना—अंतकाळी उघड केले जाणार आहे.”

दानियेलाचे पुस्तक जेव्हा उघडले जाते, तेव्हा ते शुद्धीकरणाची तीन-टप्प्यांची प्रक्रिया उत्पन्न करते, जी त्या पिढीची परीक्षा घेते जी यहूदाच्या कुळातील सिंह आपल्या लोकांना दानियेलाचे पुस्तक देतो त्या वेळी जिवंत असते. प्रकटीकरण दहाव्या अध्यायात, सिस्टर व्हाइट आपल्याला कळवितात की जो देवदूत खाली उतरला तो “येशू ख्रिस्तापेक्षा कमी व्यक्तिमत्त्वाचा नव्हता.” प्रकटीकरण दहाव्या अध्यायात, त्या देवदूताच्या हातात एक छोटेसे पुस्तक उघडे होते, जे योहानाला घेऊन खाण्याची आज्ञा करण्यात आली होती. ते पुस्तक यहूदाच्या कुळातील सिंहाने उघडले होते, जो येशू ख्रिस्तापेक्षा कमी व्यक्तिमत्त्वाचा नाही; म्हणून योहानाला खाण्याची आज्ञा केलेले पुस्तक म्हणजे दानियेलाचे छोटेसे पुस्तक होय.

यहूदाच्या वंशातील सिंहानेच ते पुस्तक उघडले आणि या शेवटच्या दिवसांत काय घडणार आहे याचे प्रकटीकरण योहानाला दिले.

“दानियेलाने आपल्या वाट्याला आलेल्या स्थानी उभे राहून आपली साक्ष दिली; ती शेवटच्या काळापर्यंत मुद्रांकित ठेवण्यात आली होती, जेव्हा पहिल्या देवदूताचा संदेश आपल्या जगात घोषित केला जाणार होता. या शेवटच्या दिवसांत या गोष्टी अनंत महत्त्वाच्या आहेत; परंतु ‘पुष्कळजण शुद्ध केले जातील, शुभ्र केले जातील आणि परीक्षित केले जातील,’ तरीही ‘दुष्ट दुष्टपणानेच वागतील; आणि दुष्टांपैकी कोणीही समजणार नाही.’ हे किती खरे आहे! पाप म्हणजे देवाच्या नियमाचे उल्लंघन होय; आणि जे देवाच्या नियमाविषयीचा प्रकाश स्वीकारणार नाहीत, ते पहिल्या, दुसऱ्या आणि तिसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांच्या घोषणेचा अर्थ समजणार नाहीत. दानियेलाचे पुस्तक योहानाला झालेल्या प्रकटीकरणामध्ये उघड केले गेले आहे, आणि ते आपल्याला या पृथ्वीच्या इतिहासातील अंतिम दृश्यांकडे पुढे घेऊन जाते.”

“आपण शेवटच्या दिवसांच्या संकटांच्या मध्ये जगत आहोत, हे आमचे बंधू स्मरणात ठेवतील काय? दानियेलाशी संबंधित करून प्रकटीकरण वाचा. या गोष्टी शिकवा.” Testimonies to Ministers, 115.

दानियेलाच्या पुस्तकाच्या रचनेविषयीचे, जे आता उघडले जात आहे, त्या प्रकटीकरणास नाकारणे म्हणजे दुष्ट म्हणून ओळखल्या गेलेल्यांमध्ये असणे होय. दानियेलाच्या पहिल्या सहा अध्यायांत ती भविष्यवाणीची रचना स्थापित केली आहे जी अॅडव्हेंटिझमचा भविष्यवाणीचा इतिहास, पृथ्वीवरील पशू, यशया अध्याय तेवीसमधील सत्तर प्रतीकात्मक वर्षे, प्रोटेस्टंटवाद आणि रिपब्लिकनिझम यांची दोन शिंगे, पहिल्या व दुसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांचा भविष्यवाणीचा इतिहास, आणि तीन देवदूतांच्या संदेशांचा इतिहास यांचे प्रतिनिधित्व करते. दानियेलाचे शेवटचे सहा अध्याय या सर्व पूर्वोक्त इतिहासांच्या आरंभी आणि समाप्तीला उघड केल्या जाणाऱ्या भविष्यवाणीच्या संदेशांची ओळख करून देतात.

दानिएलच्या पहिल्या अध्यायात पृथ्वीच्या पशूच्या इतिहासाच्या प्रारंभी, पहिल्या देवदूताच्या चळवळीचा इतिहास आहे. पहिल्या ते तिसऱ्या अध्यायांमध्ये, पृथ्वीच्या पशूच्या इतिहासाच्या समाप्तीच्या वेळी, तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीचा इतिहास आहे. चौथा अध्याय प्रारंभ म्हणून पहिल्या अध्यायाशी संरेखित केला पाहिजे; आणि पाचवा व सहावा अध्याय समाप्ती म्हणून पहिल्या ते तिसऱ्या अध्यायांशी संरेखित केले पाहिजेत. सातवा, आठवा आणि नववा अध्याय यांत दर्शविलेली ज्ञानवृद्धी प्रारंभीचा इतिहास म्हणून पहिल्या अध्यायाशी संरेखित केली पाहिजे. दहावा, अकरावा आणि बारावा अध्याय यांत दर्शविलेली ज्ञानवृद्धी समाप्तीचा इतिहास म्हणून पहिल्या ते तिसऱ्या अध्यायांशी संरेखित केली पाहिजे.

ओळीवर ओळ, हा अनुप्रयोग पृथ्वीच्या पशूच्या प्रारंभीच्या इतिहासाची ओळख पहिले, चौथे, सातवे, आठवे आणि नववे अध्याय अशी करतो. हा अनुप्रयोग पृथ्वीच्या पशूच्या अंतिम इतिहासाची ओळख पहिले ते तिसरे अध्याय, पाचवा, सहावा आणि दहावा ते बारावा अध्याय अशीही करतो. अशा रीतीने, दानियेलाचे पुस्तक पृथ्वीच्या पशूचा प्रारंभ आणि अंत या दोन्ही रूपांनी प्रस्तुत केले जाते.

तेव्हा पृथ्वीवरील पशूची सुरुवात दानियेल अध्याय एक म्हणून ओळखता येते; कारण अध्याय चार हा अध्याय एकावर पुन्हा येण्यासाठी आहे (ओळीवर ओळ). अध्याय सात, आठ आणि नऊ हेही अध्याय एकावर पुन्हा येण्यासाठी आहेत. म्हणून, पृथ्वीवरील पशूच्या इतिहासाची सुरुवात दानियेल अध्याय एकाद्वारे दर्शविली जाते.

तद्वत, पृथ्वीवरील पशूच्या समाप्तीबाबतही तसेच आहे. पृथ्वीवरील पशूच्या इतिहासाची समाप्ती पहिल्या ते तिसऱ्या अध्यायांद्वारे दर्शविली आहे; आणि पाचवा, सहावा, दहावा, अकरावा व बारावा अध्याय हे पहिल्या तीन अध्यायांवर (ओळीवर ओळ) अध्यारोपित होतात; म्हणून पृथ्वीवरील पशूच्या इतिहासाची समाप्ती दानियेलाच्या पहिल्या तीन अध्यायांद्वारे दर्शविली आहे.

अध्याय एक आरंभाचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि त्यानंतर अध्याय एक ते तीन समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करतात; आणि एक व त्यानंतर तीन ही रचना हे ओळखून देते की दानिएलाच्या पुस्तकाची भविष्यवाणीची रचना, प्रकटीकरण चौदा मधील तीन देवदूतांच्या भविष्यवाणीच्या रचनेशी तंतोतंत समान आहे. तेथे, दानिएलाप्रमाणेच, पहिला देवदूत स्वतंत्र इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतो, परंतु तो तीन देवदूतांच्या इतिहासाच्या एक-तृतीयांश भागाचाही प्रतिनिधी आहे. त्याच

वेळी, ही जाणीव तीन आणि एक यांच्या संयोगाला ओळखून त्यावर भर देत असताना, ती हिब्रू शब्द “सत्य” याचीही रचना आहे, जो केवळ ख्रिस्ताचे आणि देवाच्या सर्जनशील सामर्थ्याचेच प्रतिनिधित्व करीत नाही, तर तीन टप्प्यांच्या परीक्षेच्या व शुद्धीकरणाच्या प्रक्रियेचेही प्रतिनिधित्व करतो; ही प्रक्रिया दानिएल अध्याय एक मध्ये, आणि त्यानंतर पुन्हा दानिएल अध्याय एक ते तीन मध्ये दर्शविली आहे.

येशू, जो सत्य आहे, तोच आदि आणि अंतही आहे; आणि त्या दृष्टीने, पहिल्या देवदूताच्या हालचालीचा इतिहास तीन देवदूतांच्या इतिहासात अक्षरशः पुनरावृत्त होतो; म्हणून दानिएलच्या पहिल्या अध्यायावर दानिएलच्या पहिल्या तीन अध्यायांना अध्यारोपित करणे भविष्यवाणीच्या दृष्टीने ग्राह्य ठरते, कारण आरंभ नेहमी शेवटाचे निदर्शक असतो. तेव्हा दानिएलचे पुस्तक देवदूताच्या हातातील “लहान पुस्तक” ठरते, कारण दानिएलचे “लहान पुस्तक” दानिएलच्या पहिल्या अध्यायात पूर्णपणे प्रस्तुत केले जाऊ शकते.

पुढील लेखात आपण दानिएलच्या पुस्तकाचा आपला अभ्यास पुढे चालू ठेवू.

राजाज्ञेतील तरतुदी पूर्ण करण्याची तयारी करणाऱ्या अधिकाऱ्यांनी ज्यांचा शोध घेतला, त्यांच्यामध्ये दानियेल आणि त्याचे मित्र यांचाही समावेश होता. त्या आज्ञेनुसार त्यांनाही मृत्यू पत्करावा लागणार आहे, असे कळल्यावर दानियेलाने ‘युक्तीने व शहाणपणाने’ राजाच्या अंगरक्षकांचा प्रधान अर्योक याला विचारले, ‘राजाकडून ही आज्ञा इतकी घाईघाईने का निघाली आहे?’ तेव्हा अर्योकाने त्याला राजाच्या विलक्षण स्वप्नामुळे निर्माण झालेल्या संभ्रमाची कथा सांगितली, आणि ज्यांच्यावर त्याने आतापर्यंत सर्वाधिक विश्वास ठेवला होता त्यांच्याकडून साहाय्य मिळविण्यात त्याला आलेल्या अपयशाविषयीही सांगितले. हे ऐकताच दानियेलाने, आपला जीव धोक्यात घालून, राजासमोर जाण्याचे धाडस केले आणि त्याला अवधी द्यावा, जेणेकरून तो आपल्या देवाकडे विनवणी करून ते स्वप्न व त्याचा अर्थ त्याला प्रकट करून घेऊ शकेल, अशी विनंती केली.

या विनंतीस राजाने संमती दिली. “मग दानिएल आपल्या घरी गेला, आणि त्याने ही गोष्ट आपल्या सोबत्यांना—हनन्या, मिशाएल आणि अजर्या—यांना कळविली.” त्यांनी एकत्र येऊन प्रकाश व ज्ञानाच्या उगमस्थानापासून बुद्धीची याचना केली. त्यांचा विश्वास दृढ होता, कारण देवाने त्यांना ज्या ठिकाणी ठेविले होते ते त्यांनी जाणले होते, आणि ते त्याचे कार्य करीत होते व कर्तव्याच्या मागण्या पूर्ण करीत होते. संभ्रम व संकटाच्या काळात ते नेहमी मार्गदर्शन व संरक्षणासाठी त्यांच्याकडे वळले होते, आणि त्याने स्वतःला सदैव उपस्थित साहाय्य सिद्ध केले होते. आता त्यांनी अंतःकरणी खेदाने पृथ्वीच्या न्यायाधीशापुढे पुन्हा स्वतःला समर्पित केले, आणि त्यांच्या या विशेष गरजेच्या प्रसंगी तो त्यांना सुटका प्रदान करील, अशी विनवणी केली. आणि त्यांनी व्यर्थ विनवणी केली नाही. ज्या देवाचा त्यांनी सन्मान केला होता, त्याने आता त्यांचा सन्मान केला. परमेश्वराचा आत्मा त्यांच्यावर विसावला, आणि दानिएलास “रात्रीच्या दृष्टान्तात” राजाचे स्वप्न व त्याचा अर्थ प्रगट करण्यात आला.

“दानिएलचे पहिले कृत्य म्हणजे त्याला देण्यात आलेल्या प्रकटीकरणाबद्दल देवाचे आभार मानणे होय. ‘देवाच्या नावाची स्तुती युगानुयुगे असो,’ तो उद्गारला; ‘कारण ज्ञान आणि सामर्थ्य हे त्याचेच आहे; आणि तो काळ व ऋतू बदलतो; तो राजे पदच्युत करतो, आणि राजे स्थापित करतो; तो ज्ञानींना ज्ञान देतो, आणि ज्यांना समज आहे त्यांना विवेक देतो; तो अगाध व गुप्त गोष्टी प्रकट करतो; अंधकारात काय आहे हे तो जाणतो, आणि प्रकाश त्याच्याजवळ वास करतो. हे माझ्या पितरांच्या देवा, मी तुझे आभार मानतो, आणि तुझी स्तुती करतो, कारण तू मला ज्ञान आणि सामर्थ्य दिलेस, आणि जे आम्ही तुझ्याकडे मागितले होते ते आता मला कळविले आहेस; कारण तू आता आम्हांस राजाची गोष्ट प्रकट केली आहेस.’” Prophets and Kings, 493, 494.